

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 522/2019
28.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Сође Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела прикривање помагањем из члана 221. став 3. у вези члана 35. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Слободана Сврзића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Смедереву К 771/13 од 14.03.2019. године и Кв 106/19 од 12.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Слободана Сврзића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Смедереву К 771/13 од 14.03.2019. године и Кв 106/19 од 12.04.2019. године, и предмет враћа Основном суду у Смедереву на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву К 771/13 од 14.03.2019. године досуђени су трошкови окривљенима АА, ББ, ВВ и ГГ, који су настали на име заступања од стране браниоца, у укупном износу од 678.375,00 динара, који падају на терет буџетских средстава суда и наложено је рачуноводству тог суда да у року од 60 дана од дана правноснажности решења исплати наведени износ на рачун браниоца окривљених, адвоката Слободана Сврзића број ... који се води код "... bank" АД ..., док је преко досуђеног, а до траженог износа од 1.044.375,00 динара захтев одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Смедереву Кв 106/19 од 12.04.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Слободана Сврзића изјављена против решења Основног суда у Смедереву К 771/13 од 14.03.2019. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвокат Слободан Сврзић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 2. став 1. тачка 14) Тарифе о наградама за рад

адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао сходно члану 490. ЗКП у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наиме да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, на тај начин што захтев у коме тражи да му се накнаде трошкови кривичног поступка, настали за састављање захтева за накнаду трошкова и састава жалбе, није прихватио.

Наиме, из списка предмета произилази да је кривични поступак против окривљених обустављен и да првостепеним решењем Основног суда у Смедереву К 771/13 од 14.03.2019. године, нису признати трошкови на име састава поднеска – трошковника од 24.01.2019. године, којим је њихов бранилац специфицирао и тражио накнаду трошкова, а која одлука је правно оснажена решењем Основног суда у Смедереву Кв 106/19 од 12.04.2019. године, којом између осталог, браниоцу окривљених нису признати трошкови и за састав жалбе изјављене против првостепеног решења Основног суда у Смедереву К 771/13 од 14.03.2019. године, уз образложење да је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка достављен суду након окончања кривичног поступка, те да исти не спадају у трошкове који се надокнађују из буџетских средстава суда у смислу члана 261. став 1. ЗКП, нити тај захтев за накнаду трошкова кривичног поступка представља нужне издатке, издатке учињене поводом поступка од његовог покретања до завршетка, као и да се тражени трошкови на име састава жалбе изјављене против првостепеног побијаног решења не могу прихватити, обзиром да је та жалба у целисти одбијена као неоснована.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Основни суд у Смедереву је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

По налажењу Врховног касационог суда, предметни поднесак од 24.01.2019. године, којим је бранилац захтевао накнаду трошкова кривичног поступка, као и тражени

трошкови на име састављања жалбе изјављене против првостепеног побијаног решења од 27.03.2019. године представљају поднеске који су сачињени ради остваривања права и интереса окривљених у поступку, с обзиром да суд по службеној дужности не покреће поступак за исплату трошкова, већ то иницира управо бранилац окривљеног поменути поднеском, па се стога не може прихватити закључак дат у побијаним решењима да су ови поднесци неосновани истицањем да је трошковник састављен након правноснажног окончања кривичног поступка због чега не спада у трошкове који се исплаћују из буџетских средстава суда у смислу члана 261. став 1. ЗКП, а да се трошкови на име састава жалбе не могу признати јер је иста одбијена као неоснована.

Стога, како награда за састављање захтева за трошкове кривичног поступка и састава жалбе није предвиђена тарифним бројем 4. став 1, то се исти имају третирати као „остали поднесци у кривичном поступку“, сходно ставу 2. тарифног броја 4, за чије састављање адвокату припада 50% накнаде из тарифног броја 1.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је као основан усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у овом делу, побијана решења укинуо и предмет у том делу вратио Основном суду у Смедереву на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.